

Aarden in de

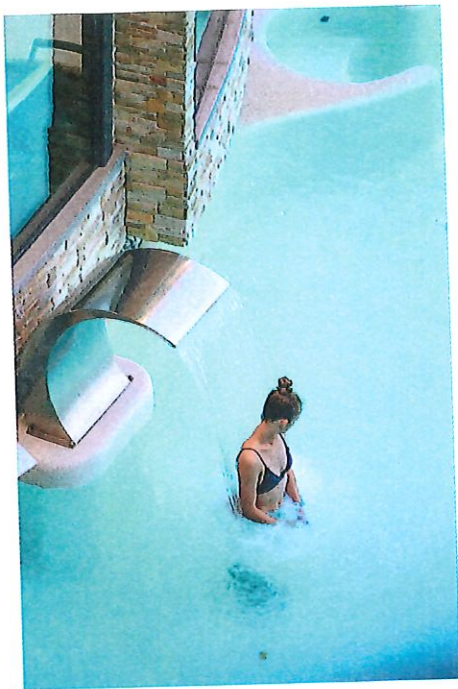
COLLI EUGANEI

Iets ten zuidwesten van Padua begint de Povlakte te golve. Een opstandige bodem vormt hier de Euganische heuvels. Met zijn thermale baden, vulkanische wijnen en fraaie middeleeuwse dorpen is deze streek van oudsher een toevluchtsoord voor de welgestelden.

TEKST EN FOTOGRAFIE JEROEN BERENDS

TIPS

SLAPEN

• Hotel Esplanade Tergesteo

Dit hotel biedt alles wat je nodig hebt om te ontspannen. Van thermale baden en moddertherapie tot het uitstekende restaurant Pepita. De wellnessfaciliteiten en restaurants zijn ook toegankelijk voor daggasten.
Via Roma 54, Montegrotto Terme.
esplanadetergesteo.it

Na een klein uurtje rijden vanaf Venetië doemt de oprit van hotel Esplanade Tergesteo in Montegrotto Terme op.

Dit spahotel staat hier omdat er warm water uit de grond omhoogkomt. Als gast baadt en zwem je in mineraalwater. Bij binnenkomst in het hotel springt meteen een aantal kunstwerken in het oog. Hier is duidelijk nagedacht over het interieur. Na een warm welkom van de goedlachse receptionist en de check-in-routine worden mijn spullen naar mijn suite gebracht. Vanuit het raam zie ik het buitenzwembad liggen en verschillende bubbelbaden. Gasten zwemmen ontspannen door het thermale water. Dat ziet er goed uit. Ik ben benieuwd naar de andere faciliteiten van het hotel, maar zal nog even geduld moeten hebben. De komende dagen ga ik de Colli Euganei verkennen, geschapen door de vulkanische krachten die hier niet alleen het water hebben opgewarmd maar ook de aarde omhoog hebben gestuwd.

Net geen berg

In de lobby van het hotel ontmoet ik Irene, die mij wegwijs zal maken. We gaan een wandeling maken en rijden samen

naar het startpunt van de route. Zodra we de heuvels in rijden begint de weg te slingeren en te stijgen. "Wat is het rustig vandaag", zegt Irene. "Afgelopen weekend stond het langs de kant van de weg vol met auto's van mensen die hier gingen wandelen of fietsen."

Vraag een kind om heuvels te tekenen en hij of zij tekent heuvels die op deze colli lijken. Zonder enige aankondiging steken ze ineens uit de Povlakte. Als je er van een afstand naar kijkt, denk je nog dat de hellingen geleidelijk omhooglopen, maar de verkeersborden langs de weg – met stijgingspercentages van zelfs twintig procent – onthullen hun ware aard. We halen een wielrenner in die met verbeterde trekken aan het klimmen is. De steile hellingen vormen een uitdaging voor sportievelingen op de fiets en te voet. Op onze wandelschoenen gaan we op stap. Ons doel is de ruïne van het Olivetani-klooster boven op de Monte Venda, met 603 meter de hoogste heuvel van allemaal. "Ondanks het woord Monte in de naam is dit op zes meter na geen berg, dat is het pas vanaf 609 meter", vertelt Irene. Omringd door kastanjabomen lopen we omhoog. Door de dichte begroeiing is het moeilijk om een plek te vinden met wat

uitzicht. Maar als we bij het klooster aankomen wordt dat ruimschoots goedgemaakt. Vanuit het hart van de Euganische Heuvels vergaap ik me aan een weids panorama. Ik zie wegen die door de heuvels slingeren en wijngaarden aan de voet ervan. In de verte kijk ik op de hermitage van de Santa Maria Annunziata, boven op de Monte Rua. Daarachter lijkt het wel Noord-Holland, zo plat.

Un po' di relax

Als we aan de andere kant van de Monte Venda naar beneden lopen, opent de begroeiing zich en wandelen we tussen de wijnranken door. De zon zakt langzaam en het groen wordt beetje bij beetje gehuld in het gouden zonlicht dat het einde van de dag met zich meebrengt. Tijd om terug te gaan naar het hotel.

Wie wil ontspannen kan hier alle kanten op. Hotel Esplanade Tergesteo beschikt over alle vormen van *benessere* die je maar kunt bedenken. Het binnenbad loopt over in het buitenbad en door de thermale bron heeft het water een aangename temperatuur. Ik besluit naar het Rooftop 54-gedeelte te gaan. Daar stap ik in het zoutwaterbad en geniet ik van de ondergaande zon met uitzicht op de dom van Montegrotto Terme. Je kunt vanuit de sauna zo het zilte water instappen. Ik heb even genoeg aan de stilte en het uitzicht. De zon gaat langzaam onder, de haard die midden in de *infinity pool* staat gaat aan, net als de kleurrijke ledlampen. Weer gekleed begeef ik me naar Pepita, het restaurant van het hotel. Irene staat al te wachten bij de ingang. Zoals alleen Italianen dat kunnen is ze volledig *dressed*

Openingspagina's:
fresco's in het Castello
del Catajo; ligbedden
van het Esplanade
Tergesteo.

Linkerpagina: een van
de zwembaden van
het hotel; pittoresk
kerkje van San
Lorenza; kleine lunch
in Montagnana.

Onder: de Colli tijdens
het gouden uurtje.

Om elke hoek zie je wel een palazzo staan of een castello. Il Giardino di Valsanzibio zou je haast tekortdoen met deze omschrijving

Boven: Padiglione di Diana. Hier konden de mensen vroeger aanleggen wanneer ze vanuit Venetië met de boot naar de tuinen van Valsanzibio kwamen. Rechterpagina: een spritz Euganeo; de druiven worden geoogst bij wijnhuis Sengiari.

for the occasion, in een elegante zwarte jurk. Toen ik haar op de terugweg naar het hotel vroeg of ze me wilde vergezellen tijdens het diner stemde ze al gretig toe en tijdens het bestuderen van de menukaart is ze nog even enthousiast. Hoewel ze hier uit de buurt komt heeft ze nog niet eerder bij Pepita gegeten sinds het restaurant vorig jaar vernieuwd is. De sommelier vertelt ons iets over de wijnen, maar mijn keuze staat al vast: ik wil beginnen met een Serprino. De mousserende wijn van de Colli Euganei is gemaakt van dezelfde druif als de

prosecco. Niet zo gek, aangezien we niet ver van de proseccoregio vandaan zitten. De kenmerken van de vulkanische bodem zorgen voor een unieke smaak. "Je kunt de Euganische heuvels erin proeven", aldus de sommelier. Nu ben ik nog te kort in het gebied om alle smaken van de Colli al helemaal te doorgronden, maar ik geniet van de fris fruitige *frizzante* van wijnhuis Sengiari. "Ik drink alleen maar mousserende wijnen," zegt Irene, "dat heb ik van mijn vader meegekregen." Ik grap: "Of misschien ben je hier zo geworteld dat die voorkeur ook iets met

de bodem te maken heeft.” Als we op weg naar de uitgang van het restaurant een collega van Irene tegenkomen, vertelt ze vol enthousiasme en tot in detail wat ze allemaal heeft gegeten en hoe goed het heeft gesmaakt. Wederom zoals alleen Italianen dat kunnen.

“Buonanotte Irene.” “Buonanotte Jeroen.”

Toevluchtsoord

Dankzij de warmwaterbronnen en de vruchtbare bodem zijn de Euganische heuvels al eeuwenlang bewoond. Door de jaren heen dienden ze ook als vakantieoord voor de welgestelden. Dit zie je terug in de hoeveelheid trouwlocaties die je hier kunt vinden. Om elke hoek zie je wel een palazzo staan of een *castello*. Il Giardino di Valsanzibio zou je haast tekortdoen met deze omschrijving. De tuin werd in de 17de eeuw ontworpen door Luigi

Bernini (de jongere broer van Gian Lorenzo), in opdracht van kardinaal Gregorio Barbarigo. Het was een toevluchtsoord voor mensen die wilden ontspannen en de gedachten wilden verzetten van de pandemie die er toen heerste, de pest. Het is wellicht dan ook toepasselijk dat ik me hier nu bevind. Wie het katholicisme een beetje kent zal het niet verbazen dat deze tuin ook een opvoedkundig doel had. De bezoeker krijgt in verschillende delen van de tuin een spiegel voorgehouden en wordt zo ‘van onwetendheid naar revelatie’ geleid, door onder andere een labyrint, verschillende standbeelden en teksten die te vinden zijn in de tuin. De volgende stop is Castello del Catajo, dat beroemd is om zijn vele, in bijzonder goede staat verkerende fresco’s. Dit is niet zomaar een kasteeltje. Het is een imposant

TIPS

WIJN

• Wijnhuis Sengiari

Voor onder meer een smakelijke Serprino, de lokale variant op prosecco.

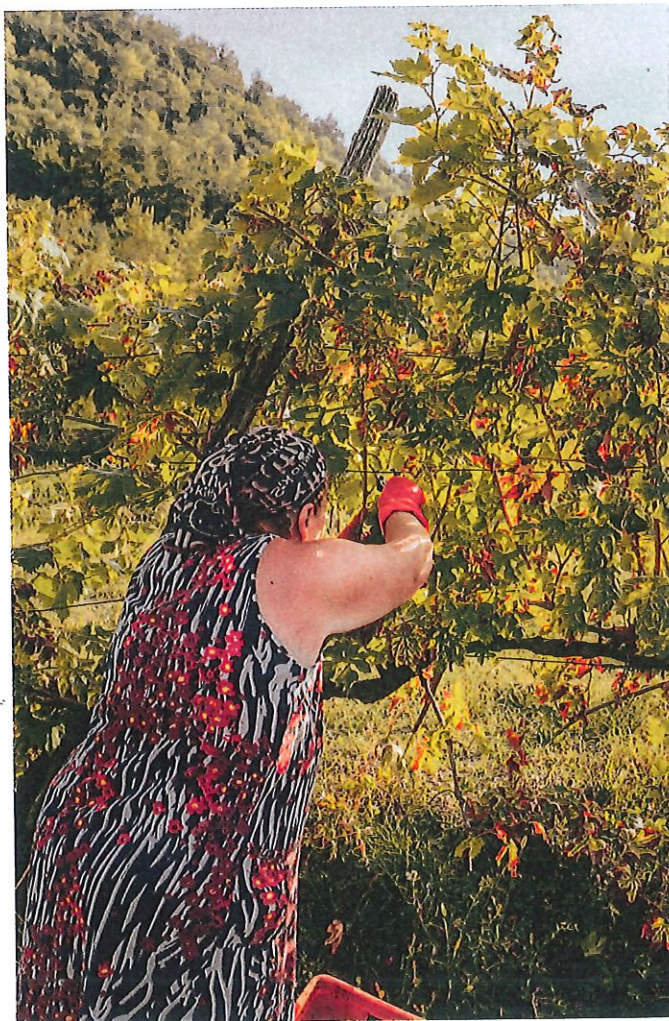
Via Pozzacale 33, Tramonte di Teolo. sengiari.it

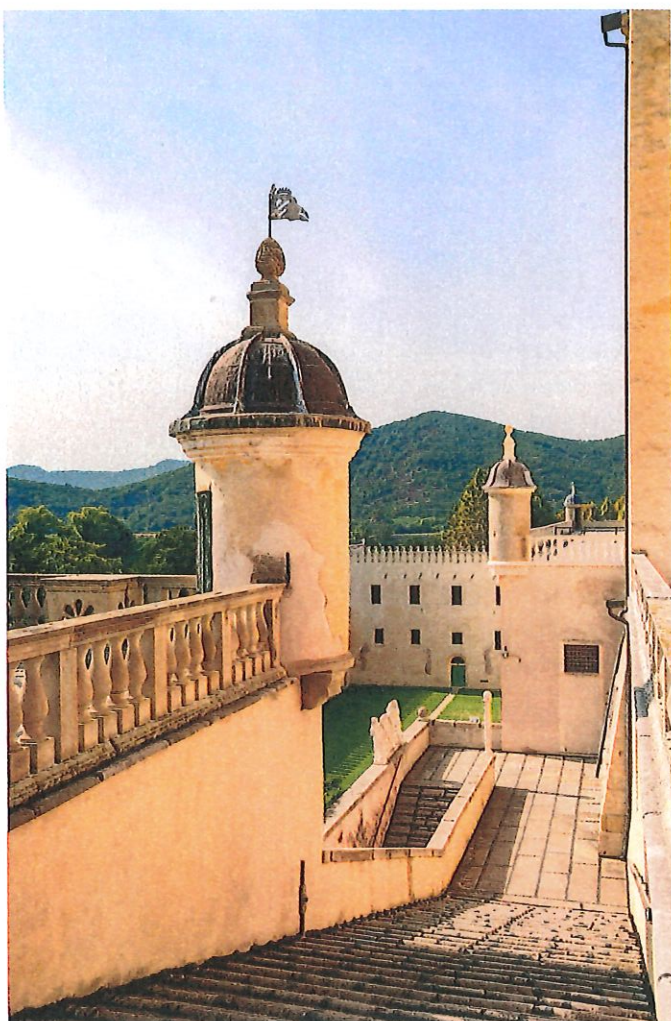
• Enoteca da Loris

De Spritz Euganeo is te verkrijgen op verschillende plekken.

Ik dronk er eentje op een terras in Arquà Petrarca, bij Loris.

Via Valleselle 20, Arquà Petrarca.

Ik laat hem de fles zien die ik zojuist gekocht heb.

“Ah, daar ga je van genieten, de smaak van de Colli Euganei”

Ex- en interieur van Castello del Catajo.

bouwwerk, elk hoekje lijkt wel beschilderd. De tuin, met de binnenplaats waar vroeger riddertoernooien uitgevochten werden, mag er ook zijn. Maar de vanaf 2016 gerenoveerde binnenruimtes stelen de show. Ook dit kasteel is overigens te reserveren voor bruiloften en partijen. Op de terugweg naar het hotel zie ik ineens een bekend logo langs de weg staan: wijnhuis Sengiarì. De Serprino is me zo goed bevallen dat ik besluit een flesje te kopen. Over een zanderige oprijlaan rijd ik omhoog. Als ik met de fles onder mijn arm de deur uit loop zie ik dat ze onderaan de wijnvelden de druiven al aan het oogsten zijn. Ik groet en vraag of ik foto's mag maken. De stokken hangen nog vol met blauwe druiven. “Vandaag worden alleen de witte geoogst”, vertelt Marco, een van de plukkers. “Die worden dadelijk meteen

gesorteerd en geperst, want zodra ze geplukt zijn beginnen ze te gisten. Heb je onze wijn al geprobeerd?” Ik laat hem de fles zien die ik zojuist gekocht heb. “Ah, daar ga je van genieten, de smaak van de Colli Euganei.”

Geworteld in de Colli

Het is half acht 's ochtends als ik in mijn badjas door een volledig betegelde gang loop, ergens in het hotel. Links en rechts staan deuren open naar kleine kamertjes. Ik gluur naar binnen en zie een lijf gewikkeld in doeken. Alleen de neus steekt erbovenuit. Een klein vrouwtje stieft druk heen en weer tussen de kamers. Ze ziet me nauwelijks staan. Wanneer ze me dan toch opmerkt vraagt ze: “*Vieni per il fango?*” “*Sì*”, antwoord ik. Ik word begeleid naar mijn eigen kamertje, waar ik me uitkleed en op de tafel ga

Ontspannen in het
thermale zwembad.
Rechterpagina: rijd
iets verder omhoog
nadat je Arqua
Petrarca hebt bezocht
en geniet van het
unieke uitzicht.

Later die dag ben ik in Arquà Petrarca.
'De parel van de Euganische heuvels'
ligt er rustig bij

liggen. Even later komt de vrouw terug met een emmer modder. Het pleisteren kan beginnen. Ik word van top tot teen ingesmeerd met modder en daarna ingepakt tot een van de pakketjes die ik eerder zag liggen in de andere kamers. De warme modder laat mijn hele lijf gloeien en terwijl ik transpireer neemt mijn lichaam de mineralen van de modder op. Ik moet denken aan de druiven voor de Serprino, die ook voedingsstoffen uit deze bodem halen. Na een half uur word ik uitgepakt en mag ik me afspoelen. Een massage volgt en als ik om half tien aan het ontbijt zit voel ik me als herboren.

Later die dag ben ik in Arquà Petrarca. 'De parel van de Euganische heuvels' ligt er rustig bij. De busparkeerplaats onderaan dit middeleeuwse dorp verradt dat er ook drukke dagen zijn. Nu slenter ik bijna alleen door de straten. Ik klim omhoog naar het huis van de naamgever van dit dorp, Francesco Petrarca, dichter en humanist uit de 14de eeuw. Op een terrasje bestel ik een spritz Euganeo, de welbekende cocktail met een eigen likeur en natuurlijk Serprino. Ik begin de smaak van de Colli Euganei steeds beter te doorgronden. Wie weet schiet ik wel wortel in de bodem van de Euganische heuvels. •

TIPS

DOEN

Er zijn op veel plekken fietsen en e-bikes te huur. Hotel Esplanade Tergesteo leent ze ook uit. Als je geen klimmer bent of het even rustig aan wilt doen, dan kun je ook de E2-fietsroute volgen. Deze route van 63 kilometer leidt je rond de heuvels en heeft slechts 74 hoogtemeters.